
Dankwoord

Dankwoord

Bloed, zweet en tranen? Maar de koek is nog niet op! Het laatste nummer voor het proefschrift; meest gelezen, minste tijd. Nu, enkele dagen voor de deadline van het inleveren bij de drukker, besef ik me weer dat een proefschrift niet alleen geschreven wordt. In de USA wordt momenteel hard gewerkt, en thuis en in Alkmaar wordt intensief meegeleefd. Het onderzoek in het Antoni van Leeuwenhoek Ziekenhuis bracht mij veel goeds: interessante en leuke kennis, de basis voor mijn wetenschappelijk en klinisch denken, de opleiding tot uroloog, (inter)nationale congressen, en dit proefschrift. Iedereen die hier aan bijgedragen heeft ben ik dankbaar, maar enkelen wil ik persoonlijk noemen.

Allereerst mijn promotor prof.dr. S. Horenblas. Beste Simon, de mogelijkheid om bij jou onderzoek te gaan doen is bepalend geweest voor wat ik nu doe, waarschijnlijk meer dan je denkt. Je optimisme, energie, en gevoel voor mogelijkheden gaven me soms het gevoel dat er een gapend gat zat tussen wat we wilden en wat kon. Maar slechts zelden zat je er naast, en steeds resulteerde het in nieuwe ideeën en de stimulans om weer verder te gaan. Non-sense en vooruit! Het is tekenend voor de manier waarop je in het leven staat. Je humor en warme belangstelling voor ook het leven buiten het ziekenhuis leidden tot vele sociale, met name sportieve, evenementen. In tegenstelling tot de ideeën die leidden tot dit proefschrift bleef het sportieve gat echter voor mij vaak onoverbrugbaar. Ondanks je snelheid gaf je me echter nooit een opgejaagd gevoel. Je hebt er even op moeten wachten, maar hier is het!

Dr. Meinhardt, dr. Bex en dr. van der Poel. De ontspannen en stimulerende sfeer bij de urologie in het AvL nodigt uit om laagdrempelig binnen te lopen, ideaal voor de beginnende onderzoeker. Beste Wim, jouw ideeën hebben zonder twijfel geleid tot enkele artikelen in dit proefschrift. Ik weet nog goed dat ik je in de eerste weken trots de eerste overlevingscurven liet zien. Je relativeringsvermogen en droge humor zetten regelmatig mijn startende onderzoekers chaos in het juiste perspectief. Beste Axel, je doordachte opmerkingen en geduld bij het corrigeren waren vaak een baken van rust en verbeterden zonder twijfel menig artikel. Beste Henk, snel, scherp en kritisch. Je commentaar bij de manuscripten was menigmaal een echte breinkraker, maar zorgde ervoor dat niets ondoordacht op papier kwam.

De leden van de leescommissie, prof.dr. C.H. Bangma, prof.dr. J.L.H.R. Bosch, dr. J.M. Kerst, dr. R.J.A. van Moorselaar, prof.dr. J.J.M.C.H. de la Rosette en prof.dr. J.A. Witjes wil ik hartelijk danken voor het beoordelen van het manuscript.

Dr. J.M. Kerst, Dr. F. Pos en dr. L.M.H. Moonen. Beste Martijn, Floris, en Luc, zowel in de kliniek als bij het schrijven verliep de samenwerking altijd plezierig. Duidelijke exponenten van het AvL; gedreven, makkelijk toegankelijk, en altijd tijd om uit te leggen, ook als die tijd er eigenlijk niet is. Dank voor jullie bijdrage

aan de artikelen met de chemotherapeutische en radiotherapeutische onderwerpen.

Het analyseren en interpreteren van de data was nooit verantwoord gelukt zonder dr. H. van Tinteren, drs. N. Antonini en dr. A.A. Hart. Beste Harm, Ninja en Guus, het verschil tussen onze klinische en jullie statistische benadering leidde tot leerzame discussies (althans voor mij). Jullie aandeel hielp enorm bij het verzamelen van en nadenken over de beschikbare data.

Dr. O. Visser, beste Otto. Zonder jou en het IKA geen hoofdstuk 2. Het centraal verzamelen van data krijgt een steeds groter belang. Met weinigen schreef ik met name via de e-mail zo snel samen een artikel.

Tony, vader van onze database. "Easy access" gold niet altijd voor het programma, gelukkig wel voor de toegang tot je kantoor. Joke, rots in de branding als ik weer eens op het laatste moment hulp nodig had bij kopiëren, organiseren of versturen, dank!

Een groot deel van dit proefschrift schreef ik tijdens mijn opleiding en, inmiddels in drie ziekenhuizen, werd dit met aandacht gevolgd.

Alle collega's AIOS en AGNIO's, stafleden, onderzoekers, verpleegkundigen, en het secretariaat zorgen voor warme herinneringen aan het VUmc. Prof.dr. E.J.H. Meuleman en prof.dr. B.L.H. Bemelmans, mijn opleiders in het VUmc, ben ik dankbaar voor de leuke en leerzame tijd. Wat er ook gebeurt, het belang van de opleiding wordt niet uit oog verloren, zowel door opleiders als overige stafleden. Beste André, Erik, Goedele, en Jeroen, een mooie melange van karakters. Ook jullie vormen voor een belangrijk deel mijn urologisch denken, waarvoor dank. Ik hoop in de toekomst nog veel met jullie samen te werken.

Alle chirurgen, collega AIOS, en dames van het secretariaat wil ik bedanken voor de fantastische tijd tijdens mijn vooropleiding chirurgie. Hoewel zeker van mijn keuze voor de urologie, maakten jullie me aan het twifelen! Dr. Engel, mijn opleider in het Zaans Medisch Centrum; beste Alexander, ingewikkeld nadenken kon ik wel, je leerde me eenvoudiger naar de oplossing te komen. Dank.

In het Medisch Centrum Alkmaar leeft iedereen met de laatste loodjes mee. De dames van de poli, de verpleegkundigen in de kliniek, en de urologen. Dr. S. Bos, mijn opleider in het MCA, beste Siebe, pas na Alkmaar begint het karrenpad (wisten wij veel). Beste Ton, Johan, en Wijnand, de academie leerde me nadenken, jullie opereren! Beste Michiel, de inhoud van de berging kan heel veel slechter!

De eerste twee jaar tussen alle onderzoekers op de onderzoeksgang! Het delen van successen en frustraties waarmee alle onderzoek gepaard gaat zorgden voor afleiding en gezelligheid, maar ook voor een stimulerende omgeving. Anne, Suzanne, Eva; voor jullie destijds het staartje, voor mij de start. Bin, trouwe kamergenoot gedurende deze twee jaar, en Philip, Robert, Ingrid,

Petra, Roelien, Heike, Maartje, Leonie, en Karel. Dank! Beste Remco, mijn opvolger op de blazen: "het is geen peniskanker", maar het is wel gelukt! Gezien de vaart die jij er nu in hebt zal het bij jou niet lang meer duren.

Dear Bruce, I doubt whether this was the thesis from heaven, but it certainly looks like it now! I could never have done this without you. When will you come and live in Amsterdam? (how many times do we have to ask?)

Ik wil al mijn vrienden bedanken voor de belangstelling en steun, en af en toe broodnodige afleiding om het hoofd weer te re-setten. Hoewel na het zoveelste jaar soms alleen nog aangeduid als het P-woord, bleef de belangstelling. Kees, taalactivist, dank voor je bijdrage aan een actieve samenvatting.

Sander en Onno, dank dat jullie mijn paranimfen willen zijn.

Sander, wie anders? Door dik en dun!

Onno, beste mât, ut sajje plesieruh da'ut boekie met nâme in swart en wit is.

Gryts, Rob en Rieke; Beppe, Opa de oude rups en Nonna. Essentieel onderdeel van ons gezin. Jullie zorgen voor tijd, ontspanning en gezelligheid. Gryts, terecht alweer een grote oplage! Dank voor de mooie omslag.

Mijn ouders, lieve pa en ma, ik wil jullie bedanken voor de onvoorwaardelijkheid waarmee jullie achter jullie kinderen staan. Jullie hebben altijd gewerkt zodat wij het werk kunnen doen wat we willen. En dat doe ik nu! Dank jullie wel.

Lieve Mits, lieve Lara, stoere piraat en mooie prinses. Mijn mooiste excuus om 6 jaar over een promotie te doen!

Lieve Nynke, hoezo geen geduld? Oeps para siempre!